

NÁZVOSLOVÍ LÉČIV

U léčiv se rozčlenává název chemický, zkrácený název chemický, kódové označení, generický název, lékopisný název (latinský název), mezinárodní nechráněný název (INN) a obchodní název.

Chemický název - chemická nomenklatura - je soubor obecně platných pravidel Mezinárodní unie pro čistotu a užitnu chemii (IUPAC).
identifikuje látku po stránce chemické. K běžnému pojmenování léčiv pro svoji komplikovanost se nepoužívá. Uplatňuje se mezi specialisty v oblasti vývoje chemických látok a léčiv. Př. (mono) sodná sůl 5-ethyl-5-(1-methylbutyl)-2,4,6 (1H, 3H, 5H)-pyrimidintroninu, což je sodná sůl pentobarbitalu.

Zkrácený chemický název - se používá častěji jako chemická charakteristika léčiva i v medicinske literatuře. Př. sodná sůl kyseliny 5 ethyl-5-(methylbutyl)barbitalu, což je sodná sůl pentobarbitalu.

Kódové označení léčiva se užívá jen po přechodné dobu. Je to pracovní označení látky během výzkumu a vývoje léčiva. V případě úspěšného vývoje léčivé látky, zamění se následný kód za název generický, resp. za přidělený nechráněný název mezinárodní. Př. BAY 1470 = xylazin, VUFB - 6453 = metipranolol. Seznam kódů použitých jednotlivými výrobci uvádí publikace Merck Index¹.

Generický název - je mezinárodně používané označení látky, které umožňuje jednotnou terminologickou identifikaci látky kdekoli na světě. Je to zpravidla podstatně zkrácená odvozenina chemického názvu, popřípadě i jednoduchá forma názvu latinského.
Jde o názvy použité v učebnicích farmakologie i jiných odborných textech.

Některé generické názvy byly přijaty SZO a doporučeny k obecnému používání. Takovéto názvy nejsou chráněny a mohou být používány libovoině farmaceutickými firmami. V takovém případě u HVLP je ke generickému názvu připojeno i jméno výrobce (ATROPIN BIOTIKA inj.). V současnosti se generický název volí tak, aby mohl být schválen také jako nechráněný název mezinárodní - INN. (Tím lze také vysvětlit běžné pokládání názvu generického a názvu nechráněného za totožné).

Generický název uvádí jako první pro danou látku její objevitel nebo výrobce (od toho odvozený pojem generika - nově zavedená léčiva, nová léčiva).

Lékopisný název = Latinský název - je hlavní název uvedený pro dané léčivo v lékopise příslušného státu a je v souladu s názvy schválenými SZO (WHO). Při předepisování léčiv formou IPL (magistráliter) se tyto tradiční latinské názvy jak oficiálních, tak neoficiálních léčiv dosud používají a to zpravidla v cenitivu.

Mezinárodní nechráněně názvy (INN) - International Nonproprietary Names uděluje léčivu WHO (SZO) na základě určitých pravidel. Tyto názvy mají jednotliví funkci, používají se ve všech členských státech WHO, mají celosvětovou platnost. V současnosti patří mezi nejčastější užívané názvy. Jsou relativně krátké a dostatečně výstížné. Jsou uváděny v neustálém doplňovaném oficiálním seznamu WHO (SZO) - International Nonproprietary Names (INN) for pharmaceutical substances. (U solí uvádějí kationt v 2.p. půdstatného jména a aniont v nominativu (Natrii chloridum, Atropinii sulfas)..

Hlavní výhodou mezinárodních nechráněných názvů je jejich jednoduchost, jednoznačnost a hlavně jejich celosvětová platnost. Hlavní INN název je uváděn v latině. Často je schválený INN název totožný s názvem generickým.

Obchodní názvy - (výrobní názvy) hromadně vyráběných léčivých přípravků (HVLP), často nesprávně nazývané „speciality“ si výrobce volí sám (název výrobní, firemní). Tento název je zpravidla chráněný tj. registrovaný, označený nejčastější indexem R v kroužku. Jde o chráněné názvy, které nesmí být použity jiným výrobcem. Pokud však výrobce užije pro označení svého přípravku název nechráněný (generický) nebo latinský název lékopisný, musí k němu připojit označení své firmy, která se tak stává součástí názvu příslušného HVLP. (Př. ANALEPTIN - PENTAZOL BIOTIKA inj.ad us.vet., ATROPIN BIOTIKA inj., PENTOBARBITAL VÚAB inj.) V učebnicích farmakologie a v odborné literatuře jsou HVLP odlišeny typem písma (např. kurzívou, nebo velkými písmeny a (u chráněných názvů) bývá připojen obyčejně horní index R: ATARALGIN^R, GASTROZEPIN^R atd.)

Informace pro použití, čtěte pozorně

THIAMIN LÉČIVA

(Thiamin hydrochloridum)
tablety

Výrobce
Léčiva a.s., Praha, Česká republika

Složení
Učinná látka: Thiamin hydrochloridum (Vitamin B₁) 50 mg v 1 tableté

Pomocné látky: Laktosa, kukuřičný škrob, želatina, mastek, stearan hnědiny

Indikační skupina
Vitamin

Charakteristika
Vitamin B₁, thiamin, je nezbytný pro činnost některých enzymů, uplatňuje se při šlépení a zužíkování cukru a škrobu, které dodávají tělu energii. Je důležitý pro normální činnost nervového systému, svalů a srdečního.

Denní potřeba thiaminu je 1-2 mg. Vyžádána strava poskytuje přiměřené množství thiaminu. U starších lidí a u lidí s vysokou spořebou energie, např. při zvýšené tělesné námaze, v těhotenství a kojení, při dlouhodobém stresu, u chorob se sníženým vstřebáváním živin ze sliziva, u alkoholizmu ap. jeho potreba vzrůstá.

Indikace

Thiamin Léčiva se užívá u dospělých i dětí při předcházení a léčení stavů z nedostatku vitamínu B₁, jako je onemocnění nervového centrálního a periferického, duševní choroby, onemocnění svalů provázených svalovou slabostí, křečemi, onemocnění srdečního srdce s bušením a srdeční slabostí, u stavů ponesené vyšivou u alkoholiku a při řízkých infekcích, při kácení některými antibiotiky a chemoterapeutiky. Přípravek lze užívat v těhotenství a při kojení. O vhodnosti užívání přípravku při Vašem onemocnění se poradte s lékařem.

Kontra-indikace

Thiamin Léčiva se neužívá při přecitlivělosti na některou složku přípravku. Při doporučovaném dávkování obvykle nedochází k nežádoucím účinkům, protože každý nadmerný příkon thiaminu se vyloučí moží. Zcela výjimečně může dojít u citlivých osob k alergické reakci, která se projeví zčervenáním kůže a svěděním. Při výstupu této nežádoucích účinků nebo jiných neobvyklých reakcí se pořadte s lékařem.

Dávkování a způsob použití

Dávkování a délku léčby určuje lékař podle charakteru onemocnění. Dospělí užívají obvykle 1 tabletu 1-3x denně, v závažných případech až 6 tablet za den. Dětem se podává denně 1/4-1/2 tablety.

Upozornění

Během léčby není vhodné pit alkoholické nápoje. Při užití nadmerného množství tablet může dojít k předrážděnosti, v tomto případě vyhledejte lékaře. Bez porady s lékařem neužívejte současné směsi vitamínů s obsahem thiaminu.

Varování

Přípravek nemůže být používán po uplynutí doby použitelnosti vyznačené na obalu. Přípravek musí být uchováván mimo dosah dětí.

Balení

20 tablet

Datum poslední revize

23. 2. 1995, SUKL, Praha, Česká republika

LÉČIVA (400 mg) 10 tablet Dose: Macdonagh 100 mg/1 tablet Česká republika

ZV/225 52

300896
TISK K L

Informace pro použití, čtěte pozorně

DEOXYMYKON[®]

(Doxycyclin hydrochloride)
tablety

Výrobce

Léčiva a.s., Praha, Česká republika

Složení

Učinná látka: Doxycyclinum (ut hydrochloride) 100 mg v 1 tableté

Pomocné látky: Mannitol, polysorbat, kukuřičný škrob, polividon, stearan vápenatý, mastek, sodná sůl karboxymetylškrobu

Indikační skupina

Antibiotikum

Charakteristika

Deoxymykon obsahuje účinnou látku doxycyclin, tetracyklinové antibiotikum se širokým spektrem účinku.

Indikace

Deoxymykon se používá pro léčbu infekcí vyvolaných mikroorganismy citlivými na doxycyclin, zejména infekcí v oblasti krční, nosní, ušní, dolních dýchacích cest, dále infekci žlučníku a žlučových cest, močových cest, aj.

Kontraindikace

Deoxymykon se nepodává při přecitlivělosti na tetracyklinová antibiotika, při závažných ponuchách účinku. Deoxymykon se nepodává při kojení a dětem do 8 let.

Nezádoucí účinky

Během léčby se mohou objevit žaludeční potíže, sucho v ústech, poškození a zbarvení chrnupu a nefu (hlavně u dětí), výražky. V případě výskytu této nežádoucí účinku nebo jiných neobvyklých reakcí ihned informujte oseříjecího lékaře, ale bez jeho vědomí léčbu nepřeruďte.

Interakce

Učinný přípravku Deoxymykon a jiných přípravků současně užívaných se mohou vzájemně ovlivňovat. Vás lékár má být proto informovan o všech léčicích, které v současné době užíváte. V případě předepisování jiných léků upozorněte lékaře, že užíváte Deoxymykon. Současné užívání léku snižujících žaludeční kyselost a strava s obsahem miék a mléčných výrobků může snížit účinnost Deoxymykonu.

Dávkování a způsob použití

Dávkování určuje lékař. Obvykle se dospělým podávají první den 2 tablety rozdělené ve dvou dávkách po 1 tablete po 12 hodinách. Následně se užívá 1 tabletu denně. Deoxymykon se užívá po jídle nebo během jídla, zapije se vodou, nesmí se zapjet mlékem.

Upozornění

Dávkování předepsané lékařem přesně dodržuje, doužívejte celé množství léku předepsané lékařem! Při vyněchání dávky užíte lék ihned, jakmile si vzpomenete. Jelikož nastala doba pro užití další dávky, užijte obě dávky najedou. Při předávkování nebo náhodném požití více tablet dítětem vyhledejte lékaře.

Varování

Přípravek nesmí být používán po uplynutí doby použitelnosti vyznačené na obalu. Přípravek musí být uchováván mimo dosah dětí!

Balení

10 tablet

Datum poslední revize

20.10.1996
TISK K L

ZV/227 63
- E - IV A 102 31 Praha 10 ČESKA REPUBLIKA
Doz. Macdonagh
20.10.1996
TISK K L